

1 פור בירח שמת בו משה, ולא הי' יודע שבשבעה באדר .. נולד"; ופסח - שהרי משה הי' "מושיען של
2 ישראל" שהוציאם ממצרים, ומזה מובן שהענין ד"מרבין בשמחה" הוא גם באדר ראשון¹⁰, כי לידת משה
3 (כמו מיתתו) היתה בז' אדר ראשון - הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס¹¹ בלקו"ש חט"ז ע' 344
4 ואילך.

5 וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:

6 ומה גם שענין השמחה צריך להיות גם בכל ימות השנה, שהרי עבודת ה' צריכה להיות בשמחה,
7 כמ"ש¹² "עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב", וכיון שעבודת ה' צריכה להיות באופן ד"בכל דרכיך
8 דעהו"¹³, בכל עניני האדם, באכילתו ובשתיתו וכו', וגם בשינתו (כמ"ש הרמב"ם בהל' דעות¹⁴), בכל
9 כ"ד שעות המעת-לעת, נמצא, שצריכים להיות בשמחה תמיד, בכל רגע ורגע, ומזה גופא מוכח שיכולים
10 להיות תמיד בשמחה (ואף שידע איניש בנפשי מעמדו ומצבו כו' - יכול לפעול על עצמו שלא יפריע
11 הדבר לענין השמחה, ע"י העצות שנתבאר בתניא¹⁵).

12 ויה"ר שתהי' השמחה באופן שתחדור בכל עניני האדם, לא רק בעניני הרוחניים, אלא גם בעניני
13 הגשמיים - שבזה מתבטאת המעלה של פורים לגבי חנוכה, ששמחת פורים צריכה להיות גם בענינים
14 הגשמיים (כמ"ש הט"ז¹⁶, וכפי שנתבאר בחסידות¹⁷).

15 ויתן השי"ת שיהי' מעמד ומצב כזה שהן מצד עניני הנפש והן מצד עניני הגוף יוכלו להיות בשמחה.

16 ו"מיסמך גאולה לגאולה"¹⁸ - ששמחת חודש אדר הקשורה עם הגאולה דפורים תהי' הקדמה והכנה
17 ל"שמחת עולם על ראשם"¹⁹, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה, שתבוא ע"י משיח צדקנו, בקרוב
18 ממש.

19 [כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר, שהתלמידים הנוסעים לאוסטרליא²⁰ צריכים להיות ראשונים לכל דבר
20 שבקדושה, והם יהיו הראשונים לומר "לחיים" על כוס גדול מלא (והוסיף, שבשביל מילוי שליחותם
21 צריכים לעמוד על רגלי עצמם, כך, שלא יהי' צורך לעורר אותם על כל ענין). ואח"כ צוה גם לכמה
22 מהמסובים לומר "לחיים" על כוס גדול מלא.

23 אח"כ ניגנו ניגון שמחה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עמד מלוא קומתו ורקד בשמחה רבה].

* * *

24 ג. נתבאר הטעם שדיני י"ד וט"ו אדר ראשון באו בסיום השו"ע, לאחרי דיני פורים, דלא כסדר
25 הזמנים (נוסף על הטעם הפשוט: לפי שדיני י"ד וט"ו אדר הם רק בשנה מעוברת²¹, ועוד זאת, שסיבתם

(18) מגילה ו, סע"ב.

(19) ישע"י לה, י"ד. נא, יא.

(20) ראה גם לעיל ע' 114 ואילך. וש"נ.

(21) אבל, ביאור זה אינו מספיק, כי דיני פורים צריך ללמוד גם בשנה מעוברת (שהרי בכל שנה צריך ללמוד הלכות הרגל לפני הרגל, ואין לסמוך על הלימוד דשנה שעברה. וכידוע (ראה תר"מ חמ"א ע' 37. וש"נ) הסיפור מרבתינו נשיאינו, שתוכנו, שבענין שנוגע למעשה, אין לסמוך על הזכרון, אלא צריך לחזור וללמוד הענין קודם המעשה), וכיון שסדר הלימוד הוא כפי סדר הסימנים בשו"ע, נמצא, שלימוד דיני פורים שבאדר שני קודם ללימוד דיני פורים קטן שבאדר ראשון.

(10) וכמובן גם מדיוק הלשון "משנכנס אדר", והרי התחלת חודש אדר היא באדר ראשון, שלהיותו חודש העיבור (ר"ה יט, ב וברש"י ותוס'), הרי הי' יכול להקרא שבט שני, ואעפ"כ נקרא אדר ראשון, בגלל שייכותו לאדר, ולכן יש בו פורים (ושושן פורים) קטן. - ראה גם תר"מ חל"ג ע' 158. וש"נ.

(11) בשילוב שיחת ש"פ תצוה, ח' אדר ראשון שנה זו.

(12) תבוא כח, מז. וראה רמב"ם הל' סוכה בסופן.

(13) משלי ג, ו.

(14) פ"ג ה"ב"ג.

(15) פכ"ו ואילך.

(16) או"ח סעתי"ר סק"ג (בשם הלבוש).

(17) ראה סה"מ תשי"ח ע' 118. ועוד.